

тѣшихъ го, дадохъ му малкето пары които имахъ у себеси и му са обѣщахъ че нема да забравя въ удобно време да подигна гласъ. . . .

«Да! работата прави чловѣка свободенъ, а лѣнността робъ. Погледнѣте водата, когато тече докарва здравье и животъ, а когато е неподвижна става причина на много злины и зарази. Лѣнността наистина ражда толкози страданія и недостатъци, колкото видове заразителны животинки са раждатъ въ блатистата неподвижна вода. Но трѣба да са отдаде право и законно възнагражденіе на работнициѣтъ. Ако азъ като работникъ получвахъ съразмѣрно съ труда си, не бихъ станалъ злодѣецъ и гибеленъ за подобниѣтъ си чловѣцы. Ако въ селото ми не са намѣрваше единъ несправедливъ и любостежателенъ първенецъ, азъ не бихъ навикналъ да подигамъ убійственныя ножъ. . . Исповѣдамъ че бѣхъ злодѣецъ, но полувината, може бы триѣтъ четвърты на отговорността тежхтъ на общественныя редъ — безредіето. . .

«Като са утѣшавахъ въ скърбитѣ си, и са мжчахъ отъ укоритѣ на съвѣстѣта си размышлявахъ, само съ слабитѣ си сили върху разныѣтъ недостатъци на чловѣка и върху престѣпленіята на обществата.

«Често помисляхъ въ себеси: Що е туй нѣщо? Азъ въ една минута на раздраженіе подигнахъ убійственна рѣка върху уйка си и въ слѣпотата на сребролюбіето съдѣйствовахъ да са убіе добрыйтъ мой господарь Н. Воитиди. Азъ слѣдователно съмъ отговоренъ! Ще дамъ отговоръ предъ Верховныя съдъ на Бога и ще претърпя онуй което съмъ заслужилъ за дѣлата си. Но тука глѣдамъ че са вършатъ страшни кланія чловѣчески, че текхтъ потоцы отъ чловѣческа кръвь, и тѣзи чловѣчески кланія които ставатъ съ цѣль на завоеваніе на чужда нѣкоя държава, и кръвопролитія за интересы, наричатъ са *свещенны*.

«Чудъ са и са маж! Какъ азъ, който съмъ убилъ